

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 16817/2024
11.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ... , чији је пуномоћник Велимир Липован адвокат из ... , против тужених ББ из ... и ВВ из ... , чији је заједнички пуномоћник Воја Латинковић, адвокат из ... , ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиле, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1197/24 од 08.05.2024. године, у седници одржаној 11.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1197/24 од 08.05.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као неоснована ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1197/24 од 08.05.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Кикинди П 70/23 од 18.01.2024. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и ставом другим обавезан друготужени да тужилци накнади нематеријалну штету исплатом укупног износа од 480.000,00 динара и то: на име претрпљеног страха 100.000,00 динара, на име претрпљених физичких болова 100.000,00 динара, на име претрпљених душевних болова због умањења животне активности 250.000,00 динара и на име претрпљених душевних болова због наружености 30.000,00 динара, све са законском затезном каматом почев од 18.01.2024. године до исплате. Ставом трећим изреке, преко досуђеног износа накнаде штете до укупно траженог износа од 1.400.000,00 динара, у износима ближе означеним у том ставу изреке тужбени захтев и захтев тужиле за исплату законске затезне камате на главницу обрачунату од 09.12.2019. године до 07.09.2022. године је одбијен. Ставом четвртим изреке, обавезан је друготужени да тужилци накнади парничне трошкове у износу од 331.264,46 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате, а ставом петим обавезана тужилца да првотуженом исплати накнаду трошкова парничног поступка од 162.916,11 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1197/24 од 08.05.2024. године, жалба тужених је делимично усвојена, а делимично одбијена и потврђена пресуда Основног суда у Кикинди П 70/23 од 18.01.2024. године у побијанм делу којим је тужбени захтев усвојен у односу на друготуженог (став 1. и став 2. изреке) а преиначена

одлука о накнади трошкова поступка у процесном односу друготуженог и тужиле (став 4. изреке) тако што је смањен износ накнаде трошкова са 331.264,46 динара на 305.465,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате. Ставом другим изреке, жалба тужиле је делимично усвојена, делимично одбијена и пресуда Основног суда у Кикинди П 70/23 од 18.01.2024. године преиначена у побијаном делу у ком је тужбени захтев одбијен (став 3. изреке) тако што је усвојен тужбени захтев за накнаду штете за претрпљене душевне болове због наружености у односу на друготуженог преко износа од 30.000,00 динара, који је досуђен првостепеном пресудом, за износ од још 20.000,00 динара и обавезан друготужени да овако утврђени износ (укупно 50.000,00 динара) тужили исплати са законском затезном каматом од 18.01.2024. године до исплате и у делу одлуке о накнади трошкова поступка у процесном односу између тужиле и првотуженог (став 5. изреке) тако што је смањен износ накнаде трошкова поступка са 162.916,11 динара на износ од 133.950,00 динара са законском затезном каматом о извршности до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужених за накнаду трошкова другостепеног поступка, а ставом четвртим изреке обавезан друготужени да накнади тужили трошкове другостепеног поступка у износу од 23.400,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужила је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права позивајући се на одредбу члана 404. ЗПП.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

У овој парници правноснажном пресудом је одлучено о тужбеном захтеву за накнаду нематеријалне штете у чињеничноправној ситуацији да је тужила задобила повреду приликом вожње бицикла у насељеном месту наишла на крдо крава власништво друготуженог, које није препознала као препреку и није зауставила бицикл већ је наставила своју путању, кретања мимоилазићи се са животињама, када једна крава променила путању кретања и дошло је до контакта између краве и тужилиног бицикла услед чега је тужила изгубила равнотежу и пала на коловоз. Тужбени захтев је делимично усвојен позивом на одредбе члана 173 174 и 177. ЗОО уз примену правила ових одговорности јер се у конкретном случају краве сматрају опасном ствари, с тим да је тужила допринела настанку незгоде за 50%.

Наводи о превисоком одмеравању доприноса тужиле настанку штете не представљају разлог из члана 404. ЗПП који би оправдао закључак о дозвољености посебне ревизије јер се допринос учесника у незгоди цени у сваком конкретном случају и зависи од утврђеног чињеничног стања које се ревизијом не може побијати на основу члана 407. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је 09.12.2019. године, а вредност побијаног дела другостепене пресуде је 480. 000,00 динара.

С обзиром да се у конкретном случају вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена и на основу члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке

**Председник већа - судија
Бранка Дражић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић